

**การพัฒนาแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา
ระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี**
**Development of Safety Management Model in Early Childhood Schools of
Private School Administrator Association in Chonburi Province**

¹สุรางค์ วิริยะประสาท ²ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์และ ³รมย์รัมภา ณัฐธัญติรุจ
¹Surang Wittayaprasart, ²Choomsak Intarak and ³Rhoamrumpha Natthanatiruj

คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยคริสเตียน
Multidisciplinary College, Christian University of Thailand.
E-mail: ¹surang99madee@gmail.com., ²choomsak@christian.ac.th, ³rhoamrumphan@christian.ac.th

Received May 3, 2025; Revised June 3, 2025; Accepted June 30, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย 2) ออกแบบและสร้างรูปแบบ 3) ประเมินรูปแบบ 4) เปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง 5) ศึกษาผลการใช้รูปแบบ ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสภาพปัญหา คือ สถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี จำนวน 16 แห่ง โดยมีผู้ให้ข้อมูลรวมทั้งสิ้น 80 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ โรงเรียนอนุบาลพระแม่เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถาม รูปแบบ แบบประเมิน แบบทดสอบก่อนและหลัง และแบบประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิเคราะห์เนื้อหาแล้วเขียนบรรยายเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย 2. รูปแบบที่ออกแบบและสร้างขึ้นประกอบด้วย 5 ขั้นตอนได้แก่ 1) การวางแผน 2) การดำเนินการ 3) การติดตาม 4) การประเมินผล และ 5) การให้ผลสะท้อนกลับ 3. ผลการประเมินรูปแบบมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ในระดับ 0.80 – 1.00 4. ผลการทดลองพบว่าหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 5. ผลการใช้รูปแบบในด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และด้านคุณค่า อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อค้นพบจากงานวิจัยสถานศึกษาระดับปฐมวัยสามารถนำรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยไปประยุกต์ใช้เพื่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาให้เกิดประโยชน์ และนำรูปแบบไปใช้เพื่อเป็น Best Practice หรือนวัตกรรมทางการบริหารการศึกษา

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา; สถานศึกษาระดับปฐมวัย; สมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน

Abstract

This article study aimed to: (1) identify the challenges in safety management in early childhood educational institutions, (2) design and develop a safety management model, (3) evaluate the proposed model, (4) compare the outcomes before and after implementing the model, and (5) examine the model's efficiency, effectiveness, and value. The sample group for identifying challenges consisted of 16 early childhood educational institutions under the Association of Private School Administrators in Chonburi Province. Data was collected from 80 participants. The experimental group consisted of ten participants from Phonpraemae Kindergarten School. The research instruments included questionnaires, the proposed model, evaluation forms, pre- and post-tests, and assessment tools for measuring the model's efficiency, effectiveness, and value. The content validity of the research instruments was assessed by five experts, the IOC score of the items were between 0.80–1.00. Data analysis was conducted using descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, standard deviation, t-tests, and content analysis for qualitative research. The research results were revealed that; 1) The overall challenges related to safety management in early childhood institutions in Chonburi Province were at a low level. 2) The proposed model, which consisted of five components: (1) planning, (2) implementation, (3) monitoring, (4) evaluation, and (5) Reflection 3) A content validity score of the model was between 0.80–1.00. 4) The experimental results showed that post-intervention outcomes were significantly higher than pre-intervention outcomes at the .01 level of significance. And 5) The model's efficiency, effectiveness, and value were rated at the highest levels. The suggestion for research implementation that the PIMER model should be implied in the educational management for the best practice innovation.

Keywords: Development Model for Safety Management; Early Childhood Institutions; Private School Administrators Association

บทนำ

การศึกษาของเด็กมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ อันเนื่องจากเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ที่กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ 6 ยุทธศาสตร์หลักซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) มีการกำหนดยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตของคนทุกช่วงวัยจากภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ อาทิ อาชญากรรม ความรุนแรง อุบัติเหตุ อุบัติภัย ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยอุบัติใหม่ ภัยไซเบอร์ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) ในปีการศึกษา 2566 กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนโยบายและจุดเน้นให้จัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย โดยการเร่งสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ และภัยอื่นๆ โดยปฏิบัติตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรในรูปแบบต่างๆ อย่างเข้มข้น (กระทรวงศึกษาธิการ,

2565) อีกทั้งหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้กับเด็ก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ได้สำรวจสถานการณ์การบาดเจ็บและการเสียชีวิตของเด็กปฐมวัยด้วยอุบัติเหตุพบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น เมื่อปี 2564 เป็นปีแรกในประเทศไทยมีจำนวนการเกิดน้อยกว่าการตายเป็นครั้งแรก การดูแลและทะนุถนอมเด็กที่เกิดมาทุกคน คือ การรักษาความมั่นคง ความยั่งยืน และคุณภาพของสังคมในอนาคต ในระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ พ.ศ. 2560 จนถึง 2563 เด็กไทยอายุ 0-4, 5-9, 10-14 ปี เสียชีวิตไปแล้ว 19,304 คน, 4,454 คน และ 6,766 คน ตามลำดับ เฉลี่ยปีละ 7,631 คน และเด็กอายุ 0-4 ปีพบว่าเสียชีวิตจากสาเหตุภายนอกที่ไม่ได้เกิดจากการเจ็บป่วย ซึ่งหมายรวมถึงอุบัติเหตุและการถูกทำให้เสียชีวิต จำนวน 2,203 คน (กรุงเทพมหานครออนไลน์, 2565) อีกทั้งเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2567 เกิดเหตุการณ์รณรงค์ทัศนศึกษาของโรงเรียนวัดเขาพระยาสังฆาราม เกิดไฟไหม้บริเวณถนนวิภาวดีรังสิตเข้า หน้าศูนย์การค้าเซียร์รังสิต ทำให้นักเรียนเสียชีวิต 22 รายและครู 3 ราย (แนวหน้า, 2567) ผลการวิเคราะห์การบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า การกำหนดแผน แนวทางปฏิบัติ มาตรฐานเพื่อความปลอดภัย รวมถึงนโยบายด้านความปลอดภัยของโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก ยังมีระดับ ที่ต่ำกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทรัพยากรบุคคลของโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็กมีจำนวนจำกัด ส่งผลต่อการบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษามีข้อจำกัด อันประกอบด้วย ด้านการกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อความปลอดภัย ด้านการกำหนดแผน และมาตรการความปลอดภัย และด้านนโยบายด้านความปลอดภัย (สุพัตร์ เลยกกลาง, 2566)

จากข้อมูล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566) พบว่า มีโรงเรียนเอกชนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในอำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 16 แห่ง ได้จัดตั้งคณะกรรมการสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน อำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาการดำเนินการด้านการศึกษาของอำเภอสัตร์ราชา จังหวัดชลบุรี ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จากนโยบายกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับมาตรการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่งผลทำให้ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสามัญมีความตระหนักเกี่ยวกับความสำคัญในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้เกิดความปลอดภัย สถานศึกษาทุกแห่งจึงจัดทำคู่มือดำเนินงานด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์ที่ศึกษาธิการจังหวัดชลบุรีมอบหมาย จากผลรายงานการประชุม พบว่าทุกแห่งมีคู่มือการดำเนินงาน แต่ในด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ อันประกอบด้วย การวางแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาขาดกระบวนการวางแผนแบบร่วมมือกันกับนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการวางแผนการดำเนินงานแต่จัดทำขึ้นภายใต้การดำเนินงานภายในโรงเรียนเท่านั้น

บทความวิจัยนี้นำเสนอสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชนจังหวัดชลบุรี การออกแบบและสร้างรูปแบบ ผลการประเมินรูปแบบ ผลการทดลองใช้รูปแบบ และผลการประเมินรูปแบบด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ทั้งนี้รูปแบบสามารถประยุกต์กับการบริหารจัดการสถานศึกษาให้เกิดความปลอดภัยกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสามารถนำไปต่อยอดให้กลายเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร
โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

4. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย
ของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ระหว่างก่อนและหลังการทดลองใช้

5. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคม
ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวคิด จากการศึกษาทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ
ความปลอดภัยในโรงเรียน ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2564) ได้กำหนดขั้นตอนการ
ดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษามี 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) การประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัย
และจัดลำดับความเสี่ยง 2) การจัดทำแผนดำเนินการความปลอดภัย 3) การดำเนินการตามมาตรการ 4) การ
ดำเนินการตามข้อบ่งชี้ความปลอดภัย 5) การกำกับ ติดตาม และประเมินผล

2. ทฤษฎีการบริหารจัดการ

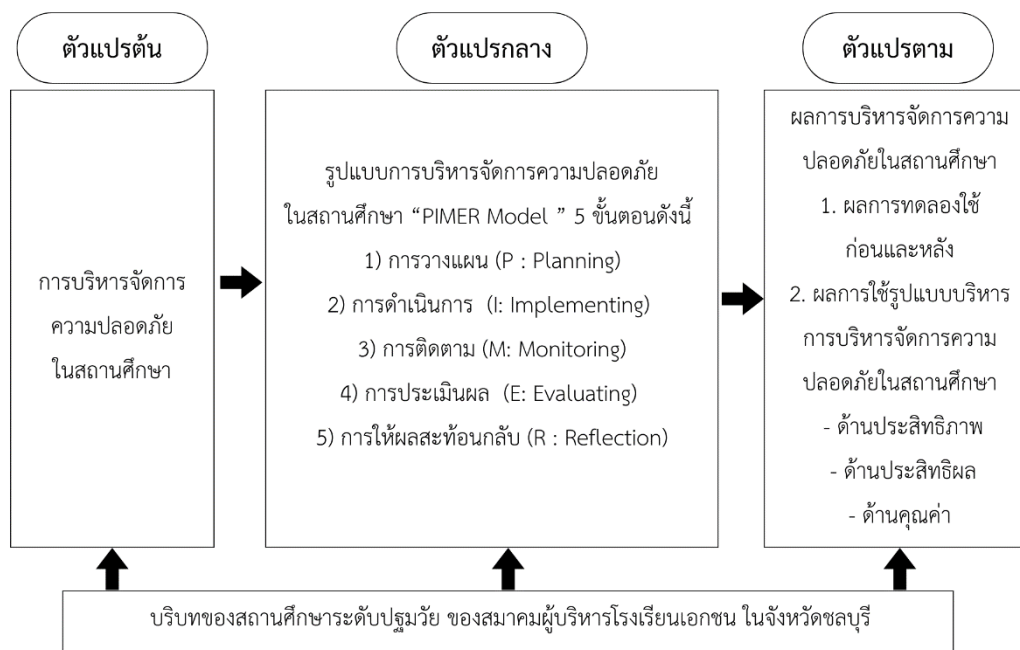
ผู้วิจัยศึกษาจากทฤษฎีกระบวนการบริหาร (Gulick & Urwick, 1937), ทฤษฎีวงจรคุณภาพของเดมมิง
(Deming, 1982) พบว่ากระบวนการบริหารจัดการเป็นกระบวนการที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่าง
บุคลากรในองค์กรเพื่อให้เกิดคุณภาพในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม มีองค์ประกอบที่สำคัญประกอบด้วย การ
วางแผนการดำเนินงาน การจัดโครงสร้างองค์กร การนำแผนไปปฏิบัติใช้ การติดตามผลการปฏิบัติ และการ
ตรวจสอบผลการดำเนินงาน

3. รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในสถานศึกษา การ
บริหารจัดการ เพื่อนำมาพัฒนาแนวคิดการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยสร้างเป็นรูปแบบการ
บริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา เรียกว่า “PIMER Model” มี 5 ขั้นตอน 1) การวางแผน (P:
Planning) 2) การดำเนินการ (I: Implementing) 3) การติดตาม (M: Monitoring) 4) การประเมินผล (E:
Evaluating) และ 5) การให้ผลสะท้อนกลับ (R: Reflection)

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative
research) ซึ่งมีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยวิเคราะห์ สังเคราะห์
แนวคิด จากการศึกษาทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนกำหนดเป็น
ตัวแปรต้น ตัวแปรกลางซึ่งเป็นเงื่อนไขการทดลอง และตัวแปรตาม ดังแผนภาพที่ 1

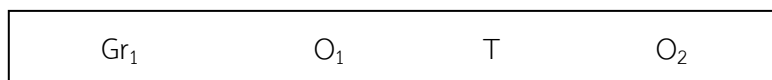

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งมีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development)

1.การออกแบบการวิจัย

การวิจัยมีการออกแบบและมีแบบแผนการวิจัย ตามแผนภาพ 1 ดังนี้

แผนภาพที่ 2 แบบแผนการวิจัย

แทนค่า Gr₁ หมายถึง กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ได้แก่ครูอนุบาลพระแม่จำนวน 10 คน

O₁ หมายถึง การทดสอบก่อนปฏิบัติการทดลอง

T หมายถึง การใช้นวัตกรรมการศึกษาโดยมีเงื่อนไขการทดลองตามแผนปฏิบัติการ

O₂ หมายถึง การทดสอบหลังปฏิบัติการทดลอง

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี จำนวน 16 แห่ง โดยมีผู้ให้ข้อมูลสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยจากสถานศึกษาละ 5 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย ได้แก่ 1) หัวหน้าสถานศึกษา/ผู้อำนวยการ 2) หัวหน้าแผนก/รองหัวหน้าแผนก 3) ครูปฐมวัย จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ โรงเรียนอนุบาลพระแม่ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ผู้วิจัยปฏิบัติงานอยู่โดยผู้ที่เข้าร่วมการทดลองเป็นบุคลากรในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ได้แก่ 1) หัวหน้าสถานศึกษา 2) ผู้อำนวยการ 3) ผู้จัดการโรงเรียน 4) ผู้รับใบอนุญาต 5) ครูปฐมวัยจำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ประกอบด้วย 1) **ตัวแปรพื้นฐาน** ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 2) **ตัวแปรต้น** ได้แก่ การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ และวิธีดำเนินการ 3) **ตัวแปรกลาง** ได้แก่ การทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี “PIMER Model” 5 ขั้นตอนดังนี้ การวางแผน (P: Planning) การดำเนินการ (I: Implementing) การติดตาม (M: Monitoring) การประเมินผล (E: Evaluating) และการให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection) และ 4) **ตัวแปรตาม** ได้แก่ ผลของการปฏิบัติการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยจำแนกเป็นผล การปฏิบัติทดลองก่อนและหลังการทดลอง ส่วนผลของการใช้รูปแบบเป็นการประเมินผลในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

4. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน 7 ชุด ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1932) 2) แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item Objective Congruence) ของแบบสอบถามสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา 3) รูปแบบที่สังเคราะห์เป็น “PIMER Model” 4) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา 5) แผนปฏิบัติการทดลองรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ประกอบด้วยกิจกรรม วัตถุประสงค์ และวิธีดำเนินการตามรูปแบบ PIMER 6) แบบประเมินความรู้ความเข้าใจ การนำไปปฏิบัติ ก่อนและหลังการทดลองตามแผนปฏิบัติการ และ 7) แบบประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า ในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา

5. การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

5.1 การวิเคราะห์สังเคราะห์แนวคิด จากทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา เพื่อสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

5.2 พัฒนาเครื่องมือการวิจัยแต่ละชุดโดยนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คนได้พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามแต่ละชุด กรณีที่ข้อคำถามข้อนั้นมีค่า IOC ต่ำกว่า 1.00

5.3 จัดทำแผนปฏิบัติการทดลองตามรูปแบบ PIMER Model ตามรูปแบบแกนต์ (Gantt Chart)

5.4 ปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ก่อนนำไปเก็บข้อมูลในสถานที่ที่ใช้ในการวิจัย

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลและทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประสานงานกับสถานศึกษา เก็บข้อมูล และทดลองใช้รูปแบบโดย การเก็บข้อมูลแบบสอบถามสภาพปัญหาผ่านทาง google form และดำเนินการทดลองใช้รูปแบบตามแผนปฏิบัติการในระยะเวลา 1 ภาคเรียน และเก็บข้อมูลประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการใช้รูปแบบ ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนอนุบาลพรพระแม่

7. การวิเคราะห์ทางสถิติ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) ร้อยละเพื่อแสดงค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ให้ข้อมูลการทดลอง 2) ค่าเฉลี่ยเพื่ออธิบายระดับปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่ออธิบายความเบี่ยงเบนหรือการกระจายของข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม 4) ค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่างวัตถุประสงค์กับเนื้อหาหัวข้อเพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5) ทดสอบค่าที (t-test) เปรียบเทียบผลการทดลองระหว่างก่อน และหลังการทดลอง 6) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่ออธิบายระดับประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบ โดยนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของเบสต์ (Best, 1970)

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

การวิจัยในครั้งนี้ได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีสเทวิน เอกรับรองเลขที่ น. 28/2567

ผลการวิจัย

สภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านการดำเนินการ อยู่ในระดับปานกลาง ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา ของการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน

(n = 80)

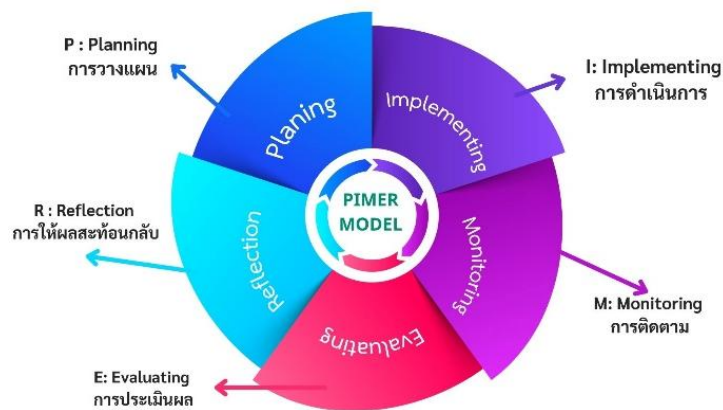
ลำดับที่	สภาพปัญหา	$\bar{x}$	SD	ระดับปัญหา
1	ด้านการวางแผน (P: Planning)	2.23	0.93	น้อย
2	ด้านการดำเนินการ (I: Implementing)	2.69	1.26	ปานกลาง
3	ด้านการติดตาม (M: Monitoring)	2.25	1.05	น้อย
4	ด้านการประเมินผล (E: Evaluating)	2.28	1.02	น้อย
5	ด้านการให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection)	2.32	1.02	น้อย
เฉลี่ยรวมทุกด้าน		2.35	1.05	น้อย

จากตารางที่ 1 สภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านการดำเนินการ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการดำเนินการ ด้านการให้ผลสะท้อนกลับ ด้านการประเมินผล ด้านการติดตาม และด้านการวางแผน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพปัญหาในแต่ละด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา การอบรมครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา การจัดทำรายงานและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ การประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และการจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย

ผลการออกแบบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของ สมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยศึกษา ทฤษฎีกระบวนการบริหาร (Gulick & Urwick, 1937) ทฤษฎีวงจรคุณภาพของเดมมิง (Deming, 1986) แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา (กระทรวงศึกษา, 2565) แนวคิดจากนักวิจัยของ หม่า (Ma, 2019) ผลการศึกษาแนวคิด หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมา บูรณาการเป็นกรอบความคิดเชิงทฤษฎีในการวิจัยให้เหมาะกับบริบทของของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์หลักการดังกล่าวเป็นองค์ประกอบในการบริหารจัดการความปลอดภัยใน สถานศึกษาระดับปฐมวัย เป็นกระบวนการ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การวางแผน (P: Planning) 2) การ ดำเนินการ (I: Implementing) 3) การติดตาม (M: Monitoring) 4) การประเมินผล (E: Evaluating) 5) การให้ผลสะท้อน กลับ (R : Reflection) ดังแสดงในภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย

ผลประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคม ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน มีความเห็นด้วย โดยมีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ $IOC \geq 0.50$

ผลการเปรียบเทียบผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับ ปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัย พบว่า ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ดังปรากฏในตารางที่ 2
ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบ

	n	Mean	Std. Deviation	t	Sig. (2-tailed)
Pair 1 pretest	10	2.06	0.30	22.07	.00**
posttest	10	4.54	0.15		

** P <.01

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการทดลองใช้รูปแบบระหว่างก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่า t-value มีค่าเท่ากับ 22.07 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัย พบว่า ในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า ปรากฏในตารางที่ 3

(n = 10)

ลำดับที่	รายการที่ประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการประเมิน
1	ด้านประสิทธิภาพ	4.51	0.53	มากที่สุด
2	ด้านประสิทธิผล	4.54	0.51	มากที่สุด
3	ด้านคุณค่า	4.60	0.50	มากที่สุด
รวม		4.54	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่าของรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านคุณค่า ด้านประสิทธิผล และด้านประสิทธิภาพ ซึ่งมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน

อภิปรายผลการวิจัย

สภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านการดำเนินการ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการดำเนินการ ด้านการให้ผลสะท้อนกลับ ด้านการประเมินผล ด้านการติดตาม และด้านการวางแผน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพปัญหาในแต่ละด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา การอบรมครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา การจัดทำรายงานและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ การประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และการจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย ทั้งนี้เนื่องจากสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรีต่างมีความตระหนักถึงการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา จัดทำแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย และมีแนวทางการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับแผนการดำเนินงาน แต่ครู บุคลากรและนักเรียนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา การนำความรู้ด้านสวัสดิศึกษาไปจัดการเรียนการสอนยังปฏิบัติน้อยอยู่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับวิจัยของ รชตภรณ์ ชัยประภา (2566) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา โรงเรียนสันทรายหลวง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าสภาพการบริหารจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษา มีการดำเนินงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการดำเนินงานสูงสุด คือ ด้านมาตรการป้องกัน รองลงมา คือ มาตรการการปราบปราม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และด้านมาตรการการปลูกฝัง ตามลำดับ

รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียน เอกชน จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยได้ สังเคราะห์เป็นรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย มีจำนวน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การดำเนินการ 3) การติดตาม 4) การประเมินผล 5) การให้ผลสะท้อนกลับ สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีกระบวนการบริหาร (Gulick and Urwick, 1937) ทฤษฎีวงจรคุณภาพของเดมมิง (Deming, 1986) แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา (กระทรวงศึกษา, 2565) รูปแบบดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดกระทรวงศึกษาธิการ (2565) ซึ่งประกาศนโยบายแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา มาตราความปลอดภัยในสถานศึกษามุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา อย่างยั่งยืน ภายใต้มาตรการที่เข้มงวดในมาตรการ 3 ป โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการความปลอดภัย ดังนี้ 1) การประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและจัดลำดับความเสี่ยง 2) การจัดทำแผนดำเนินการความปลอดภัย 3) การดำเนินการตามมาตรการ เป็นการดำเนินการตามมาตรการ 3 ป คือ การป้องกัน การปลูกฝัง และการปราบปราม 4) การดำเนินการตามข้อบ่งชี้ความปลอดภัย 5) การกำกับติดตาม และประเมินผล และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ หม่า (Ma, 2019) ที่เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของโรงเรียนด้วยความยืดหยุ่นประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญ คือ 1) การจัดองค์กร 2) การวิเคราะห์และการจัดลำดับความสำคัญ 3) การวางแผนและการเตรียมการ 4) ความร่วมมือและการจัดการ และ 5) การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคม ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัย พบว่า ผลจากค่าความสอดคล้อง (IOC) ของรูปแบบกับวัตถุประสงค์ ปรากฏว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 สอดคล้องกับแนวคิดของโรวินELLIและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton, 1977) ที่ระบุว่าค่า IOC เป็นการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในแบบสอบถามโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามหนึ่ง ๆ กับวัตถุประสงค์ทุก ๆ ข้อที่มุ่งวัดในแบบสอบถาม และสอดคล้องกับแนวคิดของ รัตนะ บัวสนธิ์ (2564) ที่ระบุว่า การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามแต่ละข้อ โดยใช้สูตรวิเคราะห์ค่า IOC ผลการวิเคราะห์มีเกณฑ์ $IOC \geq 0.50$ แสดงให้เห็นว่ามีข้อคำถามที่มีความตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้

ผลการนำรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

การเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังพบว่า ผลหลังทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าผลก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจาก ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนพร้อมร่วมมือเพื่อปฏิบัติการทดลองรูปแบบที่นำมาใช้ในครั้งนี้ ผ่านกระบวนการสร้างความรู้และเข้าใจให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำมาปฏิบัติทดลอง ซึ่งกิจกรรมที่นำมาปฏิบัติทดลองมีขั้นตอนที่ชัดเจนและปฏิบัติได้ ส่งผลดีต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย รวมทั้งยังมีคุณค่าต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย เป็นรูปแบบที่มีความเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน ตรงตามหลักวิชาการ และยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็น บุคลากรทางการศึกษา ครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง และสถานศึกษา สอดคล้องกับบอดิสร์ ดิปานธรรม (2561) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนารูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติสูงสุดและรูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมี

ส่วนร่วมในสถานศึกษา ได้รับการประเมินและได้รับการรับรองโดยผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ทุกท่านเห็น ว่ารูปแบบดังกล่าวเป็นรูปแบบที่ดี และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในสถานการณ์จริง

ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรีในด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่า

ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พบว่าด้านคุณค่าอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจากรูปแบบที่นำมาทดลองใช้มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ทำให้เกิดผลดีต่อผู้บริหาร ครู บุคลากร และ ชุมชน ในการบริหารสถานศึกษา สามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ทำให้เกิดการ พัฒนาด้านบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา จำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเพื่อนำมาสู่การปฏิบัติของ โรงเรียน อีกทั้งผู้ร่วมปฏิบัติการทดลองมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ที่นำมาทดลองใช้ รูปแบบที่นำมาใช้สามารถแก้ปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษามีแนวทางในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาได้อย่างเต็ม ประสิทธิภาพ กระบวนการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาไม่เพียงแต่เป็นการนำมาทดลองใช้เพียง อย่างเดียว แต่ยังต้องมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดคุณค่าสูงสุดต่อสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ทั้งยังต้องคำนึงถึงเป้าหมายของการจัดการศึกษาภายใต้นโยบายความปลอดภัยใน สถานศึกษา จึงควรประกาศเป็นนโยบายเพื่อนำมาสู่การปฏิบัติผ่านกระบวนการวางแผน การนำนโยบายสู่การ ปฏิบัติ การปฏิบัติตามแผนการดำเนินการ การติดตาม การประเมินผลอย่างต่อเนื่อง การรายงานผลสะท้อน กลับต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำผลดังกล่าวมาพัฒนากระบวนการให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สอดคล้องกับมูบิตะ (Mubita, 2023) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การบริหารจัดการความปลอดภัยและสุขอนามัยในโรงเรียน: ประโยชน์ ความท้าทาย และแนวโน้มในอนาคต ได้เสนอแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยและ สุขอนามัยในโรงเรียนนั้นมีแนวทางการพัฒนาที่สูงขึ้น เนื่องจากโรงเรียนให้ความสำคัญกับการริเริ่มโครงการที่ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขอนามัยและคุณภาพชีวิต และลงทุนในทรัพยากรรวมถึงการสนับสนุนที่จำเป็น เพื่อเอาชนะ อุปสรรคและตระหนักถึงประโยชน์ของการบริหารจัดการความปลอดภัยและสุขอนามัยในโรงเรียน งานวิจัยฉบับนี้ ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้สมาชิกของโรงเรียนทุกภาคส่วนให้ความร่วมมือและมีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงผู้เรียน บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชนที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศร ดีปานธรรม (2561) พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาประกอบไปด้วย ผู้บริหารในสถานศึกษา ครูในสถานศึกษา ผู้นำชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ปกครองต่างมีส่วนทำให้เกิดรูปแบบการจัดการ ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จาก การทำวิจัยดังนี้

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ด้านการดำเนินการ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสภาพ ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา การอบรมครู บุคลากร และนักเรียน เกี่ยวกับความรู้ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา การจัดทำรายงานและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ การ ประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และการรายงานผลให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบการดำเนินงานด้านความ ปลอดภัยของสถานศึกษา

2. การพัฒนารูปแบบเพื่อแก้ปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยด้านวิธีการ ประกอบด้วย 1) **การวางแผน (P: Planning)** หมายถึง การประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัย นำมาวิเคราะห์ กำหนดนโยบายความปลอดภัย ร่วมกันวางแผน โดยความร่วมมือของครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน กำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัย และเสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา 2) **การดำเนินการ (I: Implementing)** หมายถึง การดำเนินการเตรียมความพร้อมขององค์กรให้มีความสามารถในการป้องกันภัยตามขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัย อันประกอบไปด้วย การจัดโครงสร้างการบริหารจัดการ การแต่งตั้งคณะกรรมการ การกำหนดบทบาทหน้าที่ การจัดอบรมครู บุคลากรและนักเรียน การประสานความร่วมมือของคณะกรรมการกับครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน การจัดกิจกรรมภายใต้มาตรการ 3 ป คือปลูกฝัง ป้องกัน และป้องปราม และขอช่วยการดำเนินงานด้านความปลอดภัย 3) **การติดตาม (M: Monitoring)** หมายถึง การรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติกิจกรรมในระบบสารสนเทศ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ การกำหนดปฏิทินในการติดตามงานตามแผน การจัดทำรายงานและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ การรายงานผลการปฏิบัติกิจกรรมต่อคณะกรรมการความปลอดภัย และการรายงานผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษา 4) **การประเมินผล (E: Evaluating)** หมายถึง การประชุมการประเมินปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยตามแผนงาน การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการดำเนินงาน การประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การสรุปผลการประเมินต่อคณะกรรมการความปลอดภัยเพื่อหาแนวทางการปฏิบัติต่องานที่ไม่บรรลุผลสำเร็จ และการจัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินงาน 5) **การให้ผลสะท้อนกลับ (R : Reflection)** หมายถึง การประชุมนำเสนอข้อมูลผลการประเมินต่อคณะกรรมการ การเผยแพร่ผลการประเมินต่อครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน การจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการเสนอแนวทางการปรับปรุงคุณภาพด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยที่รูปแบบดังกล่าวมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณค่า สามารถนำไปเป็นตัวอย่างนวัตกรรมทางการบริหารการจัดการสำหรับสถานศึกษาในสถานการณ์ปัจจุบัน

สรุป

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์รูปแบบจากทฤษฎี แนวคิด และนักวิจัย ได้รูปแบบ PIMER Model มีทั้งสิ้น 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การดำเนินการ 3) การติดตาม 4) การประเมินผล 5) การให้ผลสะท้อนกลับ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความตรงเชิงเนื้อหาแล้วพบว่ามีความเหมาะสม และสามารถนำไปทดลองปฏิบัติได้ เมื่อนำรูปแบบดังกล่าวไปทดลองปฏิบัติแล้วพบว่า ผลการปฏิบัติการทดลองระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถนำไปปฏิบัติได้ในสถานศึกษา อีกทั้งยังมีผลการประเมินด้านประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิผล และด้านคุณค่าอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการสำรวจปัญหาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัย ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา มีการอบรมครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา การจัดทำรายงานและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ควร

ประเมินผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ได้รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี เรียกว่า “PIMER Model” ดังนั้นผู้บริหารของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ควรนำรูปแบบนี้ไปปฏิบัติหรือประยุกต์ใช้ในโรงเรียน

จากรูปแบบที่พัฒนาขึ้น คือ PIMER Model ควรได้รับการปรับปรุงพัฒนาตามลำดับดังนี้ ควรกำหนดนโยบายการปฏิบัติงานให้ชัดเจน มีการอบรมพัฒนาผู้บริหาร ครู บุคลากรและนักเรียนให้เข้าใจถึงแนวทางในการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างเป็นขั้นตอนตามแผนการดำเนินการ ควรจัดทำรายงานและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการรวบรวมการติดตาม มีการตั้งเกณฑ์ในการประเมินให้ตรงตามเป้าหมาย และควรจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน

จากค่าการประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณค่า แม้ว่าจะอยู่ในระดับมากที่สุดแล้ว แต่ยังสามารถพัฒนารูปแบบให้กลายเป็นนวัตกรรมหรือการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของโรงเรียน รวมทั้งควรพัฒนา PIMER Model ให้สอดคล้องกับระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อนักเรียนและโรงเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการนำรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยของสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี ไปใช้กับโรงเรียนเอกชนในจังหวัดอื่น

ควรศึกษาวิจัยผลการนำรูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาระดับปฐมวัยนำไปใช้กับหน่วยงาน สถาบันอื่น ๆ ที่มีบริบทแตกต่างจากสถานศึกษาในสมาคมผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จังหวัดชลบุรี

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *คู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2556*. นครปฐม: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ 2567*. สืบค้นเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2567, จาก <https://www.moe.go.th/360policy-and-focus-moe-2023>
- กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. (2565). *สถาบันวิจัยประชากร ม.มหิดล เรียกร้องทุกภาคส่วนดูแลความปลอดภัย “เด็กไทย”*. สืบค้นเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2567, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/health/social/1032058>
- แนวหน้า. (2567). *โศกนาฏกรรม! รถบัสนักเรียนไฟไหม้ ครู-นักเรียนตายนับสิบ คาดยอดเสียชีวิตถึง 25 คน*. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2568, จาก <https://www.naewna.com/local/832704>
- รชตภรณ์ ชัยประภา. (2566). *แนวทางการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา โรงเรียนสันทรายหลวง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2*. *วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ มจร. วิทยาเขตแพร่*, 9(1), 91-108.

- รัตน์ บัณฑิต. (2564). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัทธ์ เลยกกลาง. (2566). การบริหารด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครราชสีมา. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*, 3(1), 465-474.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). *คู่มือดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา*. สืบค้น 15 มิถุนายน 2567, จาก <https://www.cpn1.go.th/2021/wp-content/uploads/2022/11/คู่มือความปลอดภัย-กระทรวงศึกษาธิการ.pdf>
- อดิสร ดีปานธรรม. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารบริหารการศึกษา มศว*, 16(31), 66 – 75.
- Best, J. W. (1970). *Research in Education*. New York: Prentice Hall.
- Deming, W. E. (1982). *Out of the Crisis*. Massachusetts: Massachusetts Institute of Technology, Center for Advanced Engineering Study.
- Gulick, Land Urwick, L. (1937). *Paper on the Science of Administration*. New York: Columbia University Press.
- Likert, R. (1932). A Technique for Measurement of Attitudes. *Archives of Psychology*, 140(22), 5 - 55.
- Ma, N. (2019). School Resilience - A New Way of School Safety Management, *Advances in Economics, Business and Management Research*, 116, 415-421.
- Mubita, K. (2023). Management of Safety and Health in Schools: Benefits, Challenges and Prospects. *International Journal of Social Science and Education Research Studies*, 3(4), 582-587.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the Use of Content Specialists in the Assessment of Criterion-Referenced Test Item Validity. *Tijdschrift Voor Onderwijs Research*, 2(2), 49-60.